

(Kort bemærkning).

Inga Dahl-Sørensen (V):

Til fru Jytte Andersen vil jeg gerne sige, at som det er i dag, så er der jo netop en skævdeling imellem de forældre, der har deres børn i daginstitutioner, og de forældre, der for enhver pris gerne vil blive hjemme og passe deres børn. Familien har intet valg, fordi der skal to indtægter til.

Følger pengene børnene eller forældrene, er der en reel frihed, netop fordi det beløb, man får udbetalt, kan man så vælge at betale til institutionen, eller man kan beholde det og så blive derhjemme, eller man kan bruge de penge til andre former for institutioner, måske fribørnehave. Og vær sikker på, at mange vil tage imod en sådan ordning, og vær sikker på, at så har vi pludselig ikke nogen ventelister mere.

Samtidig kunne jeg måske tænke mig en jobgaranti indført, så forældre vidste, at de også kunne vende tilbage igen.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Når pengene er udbetalt til forældre, fru Inge Dahl-Sørensen, hvad er det så for nogle penge, der skal bygges institutioner for, så man kan vælge, om man vil gå hjemme eller arbejde hjemme eller have børnene i institution? Er det nye penge?

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Fru Jytte Andersen, vi skal jo ikke have bygget flere institutioner. Dem får vi jo rigeligt af, når forældre pludselig gerne vil have lov til at blive hjemme og passe deres børn. Så har vi pludselig ingen ventelister, og vi har institutioner nok.

(Kort bemærkning).

Jane Oksen (FP):

Der er faktisk meget af Venstres børnepolitik, vi kan være enige i, men når fru Inge Dahl-Sørensen taler om en jobgaranti – det nåede jeg ikke at komme ind på i min ordførertale – så vil jeg gerne spørge: Tror man virkelig, at nogen arbejdsgiver så vil være tilbøjelig til at ansætte småbørnsforældre? Det ville jo i den grad være en ustabil arbejdskraft, og med stor arbejdsløs-

hed, hvem er det så, der kommer sidst i køen, når det gælder arbejde? Det er småbørnsforældrene.

Virksomhederne har svært nok ved at klare sig i forvejen. Jeg tror ikke, vi skal trække den slags tvangsordninger ned over vore virksomheder.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Antallet af korte bemærkninger er blevet lidt langt, så jeg tror, jeg vil lade fru Kirsten Lee få en kort bemærkning på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Fru Jane Oksen stillede mig nogle spørgsmål. Jeg kan desværre kun huske de to af dem.

Det er ikke rigtigt, fru Jane Oksen, at flere og flere forældre bliver skilt. Antallet af skilsmisser er såmænd stort set konstant og har været det siden begyndelsen af 1970'erne. Der indgås flere og flere ægteskaber, og ifølge Socialforskningsinstituttet vokser flere børn i dag end tidligere op i hjem med begge forældre.

Så siger fru Jane Oksen, at flere og flere børn fjernes fra hjemmet. Jeg prøvede at forklare fru Jane Oksen, at mellem 500 og 600 tvangsfjernede børn ud af en børneflokk i Danmark på 1,2 millioner i hvert fald ikke er ret mange, og det er ikke et stærkt stigende tal. Dertil kommer 4.000, der nok er fjernet med, som man siger, en vis armvridning af forældrene, altså under trussel af, at hvis de ikke lod dem fjerne, så ville man fjerne dem med tvang.

Men jeg vil godt vove den påstand, at der er for mange børn, der lever for længe i hjem, hvor forældre alt for stor en del af tiden er skæve af alkohol eller medicin. For det er hovedproblemet blandt de børn, der bliver fjernet. Det er derfor, vi har nedsat udvalget, der skal se på regler for, hvordan børn fjernes fra eget hjem. Det er af hensyn til børnene, for børnenes tid er kostbar. De skal ikke en stor del af deres barn-dom leve i den slags hjem.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Nu synes jeg, vi er nået til det tidspunkt, hvor vi må spørge, om Venstre, der jo er et regeringsparti, kan slutte op om denne redegørelse, for der står jo helt tydeligt i redegørelsen, at foræl-